

det høje Ting at stemme for de af Flertallet fremsatte Forslag. Ved denne Sags første Behandling blev det af forskellige Medlemmer — og deriblandt ogsaa af mig — udtalt, at naar man skulde gaa til en saadan Bygningsforanstaltning som den, her er Tale om, maatte og burde man have begyndt med at tilvejebringe en Plan for Bebyggelsen af den resterende Del af Slotsholmen. Udtalelser i samme Retning findes ogsaa i den afgivne Betænkning. Det forekommer mig, at disse Udtalelser fra os have deres fulde Gyldighed, og de bestyrkes ved en Række Udtalelser fra anden Side. Saaledes maa jeg maaske drage frem, at i den Skrivelse, som Kunstakademiet har tilsendt Kultusministeriet angaaende Bevarelsen af den gamle Biblioteksbygning, udtaler Kunstakademiets Direktion sig saaledes: „En stykkevis Bebyggelse af en Plads som den paa Slotsholmen vil altid i Længden vise sig upraktisk og uøkonomisk. Akademiet indstiller derfor indtrængende til Ministeriet, at der i alt Fald ingen endelig Bestemmelse tages om Nedbrydning af det gamle kongelige Bibliotek og Opførelse af et nyt Rigsarkiv, før der er tilvejebragt en haade praktisk og kunstnerisk tilfredsstillende Plan for Slotsholmens Regulering og Bebyggelse“. Og i Forbindelse dermed maa jeg maaske nævne, at ved det Møde, som Udvalget havde med de to Arkitekter, Holm og Nyrop — som den ærede Ordfører for Flertallet berørte —, udtalte ogsaa Arkitekt Holm, at naar man ikke vil til Bunds i Sagen om Planerne for Slotsholmen, bør man lade være med at bygge. Men ikke mindre Vægt vil man vist her i Tinget lægge paa, at da vi for et Par Aar siden behandlede Forslaget om Opførelse af et nyt Christiansborg, blev der tilsendt Ministeriet for offentlige Arbejder en Skrivelse af de to Tings Formænd, Folketingets nuværende Formand og den nys afgaaede Formand oppe i Landstinget, hvori disse, idet de udtale sig mod den Plan, som da var oppe, gøre gældende, at „i Forbindelse dermed maa en værdig og endelig Ordning af Slotsholmen i dens Helhed fastslaas“. Vil man ikke tillægge Udtalelsen fra Kunstnerens Side — og den er vist ganske enstemmig — tilstrækkelig Vægt, tror jeg, at man i denne Udtalelse fra de to Tings Formænd har noget, man maa tillægge Vægt.

Ministeren har imidlertid ved Sagens første Behandling vist en meget haardnakket Modstand imod dette Ønske om ikke nu at skride videre frem i Bebyggel-

sen af den resterende Del af Slotsholmen, før man har faaet en samlet Plan, og Ministeren har vel nok paa det Punkt faaet Tilslutning af Flertallet, der altsaa maa antages at være enig med ham i, at man meget godt kan skride videre frem med den stykkevis Bebyggelse af den forholdsvis lille Del af Slotsholmen, der er tilbage, og som der er Tale om, uden at man først tilvejebringer en saadan Plan, en Opfattelse, jeg ikke kan dele, og som jeg staa ganske uforstaaende overfor. Det har imidlertid glædet mig, at i Modsætning til den ikke mindre haardnakkede Modstand, som Ministeren ved første Behandling viste imod at give sig ind under forøget kunstnerisk Raad og Vejledning, har Udvalgets Flertal paa dette Punkt følt sig friere. Det har i Udvalget stillet sig meget imødekommende overfor Ønsket om at faa Kunstnerens Udtalelser om denne Plan at høre, og det har da ogsaa resulteret i — og det maa jeg nævne med Anerkendelse —, at det ærede Flertal er gaet bort fra, hvad jeg tror, jeg ved Forslagets første Behandling kaldte en arkitektonisk Uhyrlighed, nemlig de to Pavilloner paa den store Plads bag ved det gamle kongelige Bibliotek.

Men skønt der altsaa paa det Punkt er sket en meget væsentlig Forbedring fremfor Ministeriets Forslag, er dog det Forslag, som Flertallet har fremsat, saa utilfredsstillende, at vi bestemt maa modsætte os det. Uoverensstemmelsen er dyb, den hidrører fra dette Rigsarkiv, som der oprindeligt ikke var tænkt paa, den Gang Kommissionen blev nedsat, men som kom med ind under Overvejelsen og nu spiller den største Rolle. Flertallet har altsaa forladt Ministeriets Forslag om Gennembrydningen og om de to Pavilloner. Men naar jeg bestemt maa fraaade Flertalsforslagets Vedtagelse, ligger det i, at Forslaget i Virkeligheden tilintetgør den gamle Bygning for det kongelige Bibliotek, idet Flertallet foreslaar at rive den ned og opføre en helt ny, stor Bygning med en Façade, der i Mægtighed er Pendant til den ny Rigsdagsfaçade. Og med al Respekt for Rigsarkivets store Bygning og med Anerkendelse af dets Uundværlighed — derom ere alle enige — forekommer det mig ikke at være rigtigt at lægge Rigsarkivet hen som en fuldstændig sideordnet Pendant til den ny Rigsdagsbygning. I Tilslutning til, hvad der staaar i Mindretallets Betænkning, vil jeg fremsætte det Spørgsmaal: Hvis man først havde ladet den gamle Biblioteksbygning falde, var der saa noget Menneske,